

SKRB ZA ORGLE

Praecipium illudque solemne instrumentum musicum liturgicum Ecclesiae latianae fuit et manet organum clasicum, seu tubulatum. (De musica sacra. 1958: 61).

Glavno in slovesno liturgično glasbilo latinske Cerkve so bile in so klasične orgle, to je orgle s piščalmi.

Z blagoslovom so orgle v tehničnem in glasbenem smislu izvzete iz posvetne rabe. Prvi skrbnik orgel je njihov načrtovalec oziroma izdelovalec. Za njim so to ustvarjalci in poustvarjalci glasbe, predvsem stalne organistke in organisti.

Skrbnica ali skrbnik orgel naj

- ima – ali si pridobi – posluh za glasove posameznih piščali ter skladnost zvoka v registrih
- pozna osnove tehničnega delovanja orgel
- usmerja uporabnike kora in orgel k redu
- skrbi za razpored uporabe glede na prednostne potrebe za bogoslužje, priprave in vajo
- redno sledi razmeram v prostoru, predvsem mejnim vrednostim temperature in vlage
- v orgelski dnevnik redno beleži vsako spremembo in posebnosti v delovanju ali zvočnosti orgel
- primerjalno pregleda delovanje vsake tipke ter uglasenost vsakega tona posebej vsaj enkrat letno
- vsaj enkrat na desetletje pripravi poročilo o delovanju, vzdrževanju in uporabi orgel
- bo obveščen o gradbenih ali podobnih delih v cerkvi, ki bi lahko vplivala na delovanje orgel
- bo glede orgel v stalnem stiku z župnikom in v pogostem stiku z orglarjem vzdrževalcem ter se z njima dogovarjal o potrebnih vzdrževalnih delih.

Skrbnik ali skrbnica orgel je oseba, ki orgle in ljudi povezuje v življenje: orgle v njihovem usklajenem delovanju, tehničnih zmožnostih in celoviti estetiki; ljudi v njihovih talentih, dejavnostih, željah, potrebah, idejah, idealih in napredku; igranju in poslušanju, trudu in duhovni odličnosti.

Orgle je treba imeti v latinski Cerkvi v veliki časti kot tradicionalno glasbilo, ki more s svojim zvokom čudovito povečati sijaj cerkvenih obredov ter duha silno dvigati k Bogu in vzvišenim rečem.

Organum tubulatum in Ecclesia latina magno in honore habeatur, tamquam instrumentum musicum traditionis cuius sonus Ecclesiae caeremoniis mirum addere valet splendorem atque mentes ad Deum ac superna vehementer extollere. (Instructio de musica in sacra liturgia – Musicam sacram. 1967: 62).